

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Wat is dopen

De auteur van Hebreeën zegt dat er zes leringen zijn van de Messias, die hij de "elementaire leer van Christus" noemt. Deze leringen worden de 'grondbeginselen' van de woorden van God genoemd, en ze worden gelijkgesteld aan melk in tegenstelling tot vast voedsel. Dat wil zeggen, dit elementaire onderwijs is het voedsel wat spirituele baby's nodig hebben - degenen die, in de woorden van de auteur van Hebreeën, nog "ongeschoold zijn in het Woord van gerechtigheid."

De auteur van Hebreeën heeft een diep verlangen dat zijn lezers doorgroeien tot volwassenheid en de diepere zaken van de Messias gaan leren, maar hij is gefrustreerd dat ze nog steeds iemand nodig hebben om hen de basisbegrippen te onderwijzen:

Hebreeën 5:12-14

[Want hoewel u, gelet op de tijd, leraars zou moeten zijn, hebt u weer iemand nodig die u onderwijst in de grondbeginselen van de woorden van God. U bent geworden als mensen die melk nodig hebben en niet vast voedsel. Ieder immers die van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid, want hij is een kind. Maar voor de volwassenen is er het vaste voedsel, voor hen die hun zintuigen door het gebruik ervan geoefend hebben om te kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad.](#)

Met andere woorden, volgens de auteur zijn we, zolang we de basisbegrippen van de Messias niet goed begrijpen, gewoon nog niet klaar om verder te gaan met het "vaste voedsel" van het Woord van God. We zijn nog ongeschoold in het woord van gerechtigheid. Daarom is het absoluut noodzakelijk dat we, als we echt het Woord van God dieper willen bestuderen, ervoor zorgen dat we deze basisprincipes goed gaan begrijpen.

Dus wat is de melk van het Woord van God? Wat zijn deze elementaire leringen van de Messias? De auteur van Hebreeën haalt enkele van deze leringen aan in hoofdstuk 6:

Hebreeën 6:1-2

Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van de leer van de dopen, van de handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel.

Je zult in die passage opmerken dat er zes leerstellingen zijn van Christus. Deze worden als basisbegrippen gezien. Nogmaals, deze elementaire leerstellingen zijn:

- Bekering van dode werken
- Geloof in God
- Instructies omtrent wassingen
- Het opleggen van handen
- De opstanding van de doden
- Eeuwig oordeel

In deze studie zullen we slechts één van deze elementaire leringen gaan bekijken: De instructie aangaande wassingen. Wat houdt dit in? In het Grieks is deze uitdrukking de *baptismon didachis*. Zoals de Messiaans-Joodse geleerde, D. Thomas Lancaster, uitlegt:

Baptismon is het meervoud van *baptismos*, wat simpelweg een onderdompeling in water betekent, meestal om je te wassen. Je kunt de nauwe verwantschap horen met het Griekse woord *baptisma*, dat in onze Nederlandse Bijbel wordt vertaald als "doop", maar het betekent indopen of onderdompeling. In een Joodse context verwijst het specifiek naar een ceremoniële onderdompeling in een poel van levend (stromend) water om zo een rituele zuiverheid te verkrijgen. *Didachis* betekent "instructie" of "onderwijs."

-D. Thomas Lancaster, *“Six Foundational Principles of Ancient Jewish Christianity,”* blz. 61

Het lijkt er dus op dat de auteur van Hebreeën onderwijst dat dopen wordt gezien als basisonderwijs van de Messias, die alle gelovigen goed zouden moeten begrijpen.

De Bijbel heeft zeker veel te zeggen over het onderwerp van de doop, en de doop is een zeer belangrijke ceremonie in het christendom. Maar zijn we er echt zeker van dat we die begrijpen? Waarom is de doop zo belangrijk? Waar staat die voor? Waar kwam die vandaan?

Hoewel onze toepassing van de doop in het christendom voornamelijk afkomstig is uit het Nieuwe Testament, zullen veel mensen verbaasd zijn om te ontdekken dat er in de tijd van het Nieuwe Testament veel verschillende soorten "dopen" bestonden binnen het bredere Judaïsme.

Het doopritueel in het Nieuwe Testament is niet zomaar uit het niets opgekomen. Als we Johannes de Doper tegenkomen in het Nieuwe Testament, die mensen doopte in de Jordaan, loopt er niemand voorbij die zegt: “Wat ben je aan het doen? Dat is vreemd!” Ze wisten al wat hij deed - hij was aan het dopen!

Hoewel de doop, die de eerste volgelingen van Jesjoea toepasten, een duidelijke en diepere betekenis heeft in het licht van de Messias, waar we later op terugkomen, hadden heel veel Joodse richtingen hun eigen versies van deze handeling. Het eigenlijke ritueel van de onderdompeling in water was niet afkomstig van Johannes de Doper en ook niet uniek voor de volgelingen van Jesjoea.

Dus hoe *zijn* deze rituele wassingen of het dopen dan ontstaan? In de Torah! De Torah geeft namelijk de instructies met betrekking tot de rituele wassingen en wel voor veel diverse redenen. We halen er enkele aan:

- Inwijding van de priesters (Leviticus 8:6-9)
- Rituele reiniging van huidziektes (Leviticus 14:8-9)
- Rituele reiniging na het in contact komen met diverse lichaamsvloeistoffen (Leviticus 15)
- Rituele reiniging na enig contact met een dood lichaam (Numeri 19:14-19)

In het kort, een "ritueel" is gewoon een voorgeschreven manier om dingen te doen. Rituelen kunnen afkomstig zijn van JHWH of van mensen. Dus met en "ritueel" bedoelen we niet de door mensen ingestelde rituele tradities, maar naar de voorgeschreven manier om dingen te doen, zoals die door JHWH worden beschreven in de Torah. Deze rituelen worden meestal, maar niet altijd, geassocieerd met het priesterschap.

In de Torah was een hoofdfunctie van rituele wassingen om terug te keren naar een staat van rituele reinheid. Waarom? De belangrijkste reden was dat de aanbidder kon deelnemen aan de tabernakel- of tempeldienst. Dit is wat de Torah zegt nadat het enkele instructies van rituele reinheid opsomt:

Leviticus 15:31

Zo moet u de Israëlieten ver van hun onreinheid houden, zodat zij niet sterven in hun onreinheid, als zij Mijn tabernakel, die in hun midden is, verontreinigen.

Nadat je onrein was geworden moest je jezelf in de meeste gevallen wassen in een ritueel bad, of een *mikvah*, om zo terug te keren naar een staat van rituele reinheid. Dit was nodig om weer deel te nemen aan de tabernakel- of tempeldienst zonder deze te verontreinigen door je rituele onreinheid.

De Wijsheid van Sirach, geschreven tussen 200 en 175 v. Chr., gebruikt het Griekse werkwoord *baptizo*, dat wil zeggen dopen, om te verwijzen naar de rituele reinigingsinstructies van de Torah:

Sirach 34:30 (NBV)

Als je een dode weer aanraakt na je gewassen [baptizo] te hebben, wat baat het wassen je dan?

Het staat dus absoluut vast dat het dopen in het Nieuwe Testament zijn wortels heeft in de rituele wassingen van de Torah. En tegen de tijd van de eerste eeuw hadden heel veel Joodse sekten de rituele wassingen van de Torah uitgebreid met hun eigen reinigingsceremonies. Sommige Joodse groeperingen vereisten bijvoorbeeld een onderdompeling in water, zelfs als onderdeel van het bekeringsproces voor een heiden tot het Judaïsme. De Nieuwtestamenticus dr. Craig Keener, schrijft het volgende:

Veel Joodse mensen waren ook bekend met een soort doop, die verband houdt met bekering, een eenmalige omkering. Hoewel sommigen zich hebben afgevraagd of Joodse mensen de bekeringsdoop al zo vroeg hebben toegepast, kunnen we dit in verschillende bronnen terugvinden. Zelfs de stoïcijnse filosoof Epictetus, late eerste tot vroege tweede eeuw, maakt er melding van (*Diatribai* 2.9.20). Latere rabbijnen hebben deze handeling niet geleend van de christenen, en het is niet aannemelijk dat een bekering tot het Judaïsme, zonder enige reiniging, wordt aanvaard.

-Craig Keener, "Baptism," NIV Cultural Backgrounds Study Bible

Dat gezegd hebbende, zijn er zeker enkele verschillen, waardoor we kunnen zien dat het doopritueel zoals dat werd uitgevoerd in het Nieuwe Testament uniek was.

Hoewel de "bekeringsdoop" waarschijnlijk al in de eerste eeuw bij andere Joodse sekten werd toegepast, kreeg hun versie van de doop een andere dynamiek toen Johannes de Doper en Jesjoea's eerste volgelingen op het toneel verschenen. Ze eisten niet dat alleen de heidenen gedoopt moesten worden, maar ook Joden. Dus iedereen, ongeacht hun etnische of religieuze achtergrond, onderging de doop als teken van hun deelname aan het Messiaanse Koninkrijk.

Daarnaast had de doop, die door de volgelingen van Jesjoea werd toegepast, een centralere plaats in hun geloof dan die van andere Joodse sekten. Voor het gemak zullen we naar de doop van de volgelingen van de Messias verwijzen, als de "Messiaanse doop". Voor de volgelingen van Jesjoea was de doop een beslissend moment.

Terwijl bij andere sekten, zoals de Qumran-gemeenschap, de doop een vereiste was om lid te worden van hun gemeenschap, stond dit blijkbaar niet zo centraal. Keener schrijft:

Ook degenen die zich bij de Esseense sekte aansloten, werden tijdens hun toetreding ook gedoopt, en deze onderdompeling toont ook een analogie. Maar deze doop had niet dezelfde lading als de doop van Johannes of die van de discipelen van Jezus. Voor de Essenen was het gewoon de eerste van vele reinigingsrituelen, en slechts een klein onderdeel van het proces om zich bij de sekte aan te sluiten. Voor de groep van Johannes en Jezus stond de eenmalige en nadrukkelijke doop voor een overgang naar het nieuwe leven.

-Craig Keener, "Baptism," NIV Cultural Backgrounds Study Bible

Wat is de betekenis van Messiaans Dopen?

Zoals we al hebben besproken, is dit ritueel niet uit zichzelf ontstaan. De vroege Messiaanse gelovigen waren niet de enigen die de rituele onderdompeling in water toepasten. Maar, net zoals we zien bij de Feestdagen, kreeg de handeling van het dopen een veel grondigere en diepere betekenis in het licht van de Messias.

Allereerst lijkt het erop dat de volgelingen van Jesjoea hun doopritueel overeen lieten komen met dat van Johannes de Doper. Berouw en vergeving van zonden staan bijvoorbeeld centraal bij het ritueel.

Markus 1:4

Johannes kwam in de woestijn en doopte en predikte een doop van **bekering tot vergeving van zonden**.

Handelingen 2:38

En Petrus zei tegen hen: **Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden;** en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.

Hier zien we dus dat de handeling van de Messiaanse doop symbool staat voor berouw, wat leidt tot vergeving van zonden, en dit is al het geval sinds Johannes de Doper. Maar zoals Johannes zelf erkent, zou het symbool van de doop een diepere betekenis krijgen in het licht van de komende Messias. Hij bereidde gewoon de weg voor de Messias:

Mattheüs 3:11

Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.

In feite zien we later in Handelingen een veel duidelijker onderscheid tussen de doop van Johannes en de doop van de discipelen:

Handelingen 19:1-6

En het gebeurde terwijl Apollos in Korinthe was, dat Paulus, die de hogergelegen delen van het land doorgetrokken was, in Efeze kwam. Hij trof daar enige discipelen aan en zei tegen hen: Hebt u de Heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam? En zij zeiden tegen hem: Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is. En hij zei tegen hen: Waarmee bent u dan gedoopt? En zij zeiden: Met de doop van Johannes. Maar Paulus zei: Johannes doopte wel een doop van bekering, maar hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus, en nadat zij dat gehoord hadden, werden zij gedoopt in de Naam van de Heere Jezus. En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden.

De Messias Zelf herinnerde Zijn apostelen, vlak voor Zijn hemelvaart, aan de profetie van Johannes:

Handelingen 1:4-5

En toen Hij met hen samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem weg zouden gaan, maar de belofte van de Vader zouden verwachten, die u, zei Hij, van Mij gehoord hebt; want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.

Dus wat zien we als de apostelen beginnen te dopen in het boek Handelingen? In het licht van de dood van de Messias, de opstanding, hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest op Sjavoeot / Pinksteren, ontstaan er enkele opmerkelijke symbolische toevoegingen! Het was nog steeds een symbool van berouw, maar nu was het een teken dat verwijst naar de Messias en de gave van de Heilige Geest - precies zoals Johannes dit had geprofeteerd!

Allereerst, volgens Handelingen 2:38, werd de doop uitgevoerd in de naam van Jesjoea de Messias. Wat betekent dat? Keener schrijft het volgende:

De doop "in de naam van Jezus" maakt dat deze doop zich onderscheidt van andere Joodse onderdompelingspraktijken [...] De doop in de naam van Jezus omvat geen rituele formule die over een ingewijde wordt uitgesproken, maar het "aanroepen van de naam van de Heere Jezus" [...] De Jezus beweging gebruikte het al heel vroeg als een scheidslijn binnen het Judaïsme, en die scheidslijn was de afbakening van het geloof in de hoog verheven status van Jezus.

-Craig Keener, "Acts: An Exegetical Commentary, Vol. 1," blz. 982, 984

Met andere woorden, de doop onderscheidde zich van de andere rituele wassingen binnen het Judaïsme doordat het een symbool was van iemands bekering tot de Messiaanse sekte van volgelingen van Jesjoea. De doop wordt uitgevoerd als symbool van iemands geloofsbelijdenis in Jesjoea als Messias, als Heer over hun leven.

Ten tweede is de Messiaanse doop, volgens Handelingen 2:38, verbonden met de beloofde gave van de Heilige Geest, dat wil zeggen de gave van het werk van de Geest in het leven van de gelovige. Dit heeft veel elementen, waaronder de kracht om als gelovigen de geboden van God te onderhouden, zoals Paulus dat benadrukt in Romeinen. Eén van de manieren waarop de gave van de Heilige Geest zich kan manifesteren, is in de kracht om te profeteren en in tongen, zoals het boek Handelingen lijkt te benadrukken.

De symboliek van de Messiaanse doop voor de gelovige wordt nog verder uitgelegd in de brieven van Paulus. Het illustreert de dood, de begrafenis en de opstanding van de Messias. Bovendien illustreert het de dood van onze 'oude natuur' en het feit dat we een nieuwe schepping zijn geworden in de Messias:

Romeinen 6:1-4

Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt? Volstrekt niet! Hoe zullen wij, die met betrekking tot de zonde gestorven zijn, nog daarin leven? Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.

Nu zijn veel mensen geneigd om te denken dat al deze symboliek, die in verband staat met de doop, pas in het Nieuwe Testament wordt onderwezen. Er wordt beweerd dat Johannes de Doper en de discipelen gewoon de onderdompeling in water hebben gebruikt en daar hun theologie op hebben toegepast, waardoor deze concepten in wezen gewoon zijn verzonnen!

Hoewel we in het Nieuwe Testament zeker een vollediger beeld krijgen, zullen veel mensen verbaasd zijn om te horen dat het symbool van onderdompeling in water verbonden is met enkele zeer profetische verwachtingen in de TANACH! Verschillende passages over de profetie van het Nieuwe Verbond spreken over een tijd waarin de zonde zal worden vergeven, en Gods volk de kracht van de Heilige Geest zal ontvangen en een nieuwe schepping zal worden - en deze belangrijke profetieën zijn gekoppeld aan het gereinigd worden met water!

Ezechiël 36:25-27

Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden **zal Ik u reinigen.** Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.

Het is dus niet vreemd dat de apostelen deze beloften in de Schrift verbinden aan de waterdoop - de TANACH had die verbinding al gemaakt! Voor de apostelen was de waterdoop een logisch symbool om de vervulling van de Bijbelse beloften van de Messias mee aan te tonen.

Maar wacht! Er is meer! In 1 Petrus 3: 20-21 wijst de apostel Petrus naar de zondvloed van Noach als tegenbeeld van de Messiaanse doop.

1 Petrus 3:20-21

... namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus (Jesjoea de Messias),

We merken op dat deze passage soms wordt gebruikt om te suggereren dat de doop noodzakelijk is voor je redding. We zullen die gedachte later in deze studie bespreken. Laten we ons voorlopig concentreren op de symboliek die Petrus uit deze gebeurtenis haalt.

Volgens Petrus verkondigt onze doop een andere dynamiek van de evangelieboodschap. Net zoals het water van de vloed veel mensen doodde, zorgde het er ook voor dat de ark bleef drijven, om zo de mens te redden door middel van Noach en zijn familie. Op dezelfde wijze zou het sterven van de Messias de dood overwinnen en redding brengen aan alle gelovigen.

In 1 Korinthe 10: 1-4 vergelijkt Paulus de doop met het oversteken van de Rode Zee. Dit was de gemeenschappelijke ervaring van de verlossing van Israël. Paulus gebruikt deze gebeurtenis als analogie voor de redding die we hebben ontvangen in de Messias. Israël werd verlost en ging door het water heen - "gedoopt" zoals je wil - en werd zo erkend als één volk van God. Op dezelfde wijze zijn wij verlost door de Messias, en worden we door de doop erkend als het ene volk van God. Paulus legt dit enkele hoofdstukken later duidelijk uit:

1 Korinthe 12:13

Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt.

Samenvattend is dit wat we tot nu toe hebben geleerd:

- 1) De doopceremonie, zoals we die vandaag de dag kennen, heeft z'n wortels in de rituele wassingen van de Torah.
- 2) Rituele onderdompeling werd om verschillende redenen toegepast in het Judaïsme van de 2e tempelperiode. Het is aannemelijk dat er destijds ook een vorm van bekeringsdoop werd toegepast, zoals we die in de latere rabbijnse literatuur tegenkomen.
- 3) Johannes de Doper dompelde mensen onder in water als een symbool van bekering tot vergeving van zonden. Hij deed dit op de manier die alle Joden in zijn tijd kenden; hij paste gewoon de symboliek toe die belangrijk was voor de komst van Messias en die gewoon in de TANACH staat.
- 4) De discipelen hebben hun doop overeen laten komen met die van Johannes en hebben die gebruikt als een symbool van bekering tot hun Messiaanse sekte van het Judaïsme. In tegenstelling tot andere Joodse bekerings-dopen, die alleen van toepassing waren op de heidenen, ondergingen zowel Joden als heidenen de Messiaanse doop.
- 5) Naast vergeving van zonden, is de Messiaanse doop ons beeld van het lichaam van Messias. Het is een beeld van het Evangelie. Het is een symbool van het werk van de Heilige Geest en dat we een nieuwe schepping zijn geworden in de Messias.

In de rest van deze studie gaan we de vragen doornemen die vaak worden gesteld over de doop. Dus laten we beginnen ...

1) Is Dopen noodzakelijk voor je redding?

Sommige christelijke denominaties leren dat de doopceremonie noodzakelijk is om gered te zijn. Dit idee is gebaseerd op het lezen van een paar specifieke verzen in het Nieuwe Testament.

Maar voordat we die doornemen, is het belangrijk om te kijken naar wat de Schrift heel duidelijk zegt over wat nodig is voor je redding:

Efeze 2:8-9

Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Je zult opmerken dat we worden gered door ons geloof, niet door geloof plus werken of ons geloof plus een ander ritueel. Dus als we werkelijk het reddende geloof bezitten, dan zullen de goede werken, inclusief de doop, het natuurlijke gevolg zijn van dat geloof. Maar net zoals Paulus in het boek Galaten duidelijk heeft gemaakt, dat heidenen niet besneden hoeven te worden om gered te zijn, kan je hetzelfde zeggen over de doop. Iedereen die volhoudt dat een bepaalde handeling noodzakelijk is voor je redding, zegt in feite hetzelfde als wat de tegenstanders van Paulus in Galaten zeiden, en dat is geen goede zaak!

Bovendien maakt Paulus in zijn brief aan de Korinthiërs een duidelijk onderscheid tussen de doop en het Evangelie:

1 Korinthe 1:14-17

Ik dank God dat ik niemand van u gedoopt heb dan Crispus en Gajus, zodat niemand kan zeggen dat ik in mijn naam gedoopt heb. Ik heb echter ook nog het huisgezin van Stefanus gedoopt. Verder weet ik niet of ik nog iemand anders gedoopt heb. Want Christus heeft mij niet gezonden om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen, niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus zijn inhoud niet verliest.

Paulus maakt vooral duidelijk dat de doop voor hem niet de kern van het Evangelie was. Hij zei dat het zijn missie was om het Evangelie te prediken, niet om ervoor te zorgen dat iedereen gedoopt werd. Maar als de doop noodzakelijk zou zijn voor je redding, waarom zou Paulus het dan onderscheiden van het Evangelie?

Bovendien, als de doop vereist zou zijn voor je redding, dan kunnen er geen uitzonderingen zijn; anders zou het duidelijk *niet vereist* zijn voor je redding. We kennen tenminste één persoon die werd gered zonder de doop te hebben ontvangen – dat is de dief die naast Jesjoea aan het kruis hing. Jesjoea zei dat de dief bij Hem in het paradijs zou zijn, ondanks het feit dat de dief niet was gedoopt.

Een andere belangrijke uitzondering lezen we in Handelingen 10: 44-48. Hier werd de gave van de Heilige Geest aan de heidenen gegeven die het Evangelie hoorden - ze begonnen zelfs in tongen te spreken. Het was pas nadat de Heilige Geest over de heidenen was uitgestort, dat Petrus zei:

Handelingen 10:47

“Kan iemand soms het water weren, zodat de mensen, die evenals wij de Heilige Geest ontvangen hebben, niet gedoopt zouden worden?”

De nieuwe gelovigen zouden de Heilige Geest en de gaven van de Geest niet hebben ontvangen als ze niet al waren gered door het ontvangen van het Evangelie door het geloof. Als de doop een vereiste was voor je redding, dan zouden ze de Heilige Geest pas hebben ontvangen *nadat* ze waren gedoopt.

"Maar wacht even!" zou iemand kunnen zeggen. "In Handelingen 2:38 verbindt Petrus de vergeving van zonden aan de waterdoop!" Maar als we deze passage nader onderzoeken, wordt er een duidelijk verband gelegd tussen de vergeving van zonden en bekering, niet met de doop. De doop heeft betrekking op wat er na je redding wordt gedaan, als symbool dat die persoon door de Messias is gereinigd van zijn zonden.

Anderen wijzen misschien op een gedeelte uit de eerste brief van Petrus, die, als je het geïsoleerd leest, inderdaad lijkt te suggereren dat de doop een vereiste is voor je redding:

1 Petrus 3:21

Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus [Jesjoea de Messias].

De context maakt echter duidelijk dat het soort doop, waar Petrus over spreekt, de onderdompeling is in de dood en de opstanding van de Messias. Het is de geestelijke werkelijkheid waar het ritueel van de waterdooop symbool voor staat. Hoe weten we dat? Laten we de hele passage lezen:

1 Petrus 3:18-21

Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige dat is acht mensen behouden werden door het water heen. Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar **niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten**, door de opstanding van Jezus Christus (Jesjoea de Messias),

Allereerst wordt de doop gebruikt als beeldspraak voor de ark van Noach. Net zoals de ark de mensen veilig door de vloed heenbracht, zo betekent de doop dat we veilig worden weggevoerd van onze zondige natuur en we in ons nieuwe hart een nieuwe schepping worden, door de dood en de opstanding van de Messias. Petrus toont hoe we ons zondige leven hebben achtergelaten, en nu rechtvaardig leven in de Messias.

Ten tweede, let op de uitdrukking die Petrus gebruikt "niet als het verwijderen van het vuil van het lichaam." Onderdompeling in water spoelt het vuil weg, maar het doet niets om de inwendige mens te reinigen. Petrus verwijst hier duidelijk naar een veel diepere zaak dan enkel het ritueel. Hij heeft het over berouw, dat begint in het hart van een persoon, vandaar de woorden van Petrus, "als vraag aan God van een goed geweten".

Petrus verbindt de doop dus aan bekering, omdat de doop het uiterlijke symbool is van wat ons *werkelijk* redt. Hij beschouwt de doop als een verkondiging van onze dood in de Messias en onze opstanding als een nieuwe schepping.

2) Is Dopen een eenmalige gebeurtenis?

Zoals we eerder aangaven, is onderdompeling in water afgeleid van de rituele wassingen van de Torah. Rituele wassingen waren zeker geen eenmalige gebeurtenis, maar werden vrij vaak herhaald. Ook nu passen de Orthodoxe Joden, om diverse redenen, de praktijk van rituele wassingen nog steeds toe.

De Messiaanse doop heeft echter, net als de Joodse bekeringsdoopt, een duidelijk andere betekenis, ook al is het praktisch dezelfde handeling. Voor de apostelen was de Messiaanse doop een soort toetredingsritueel in hun beweging, dus vermoedelijk was het slechts een eenmalige gebeurtenis.

Niettemin zijn er veel redenen waarom volgelingen van Jesjoea tegenwoordig meer dan eens gedoopt kunnen worden. Naast een initiële waterdoop, als symbool van hun geloofsverklaring in Jesjoea, kan iemand misschien besluiten om zich in water onder te dompelen als symbool van een hernieuwde toewijding aan de Messias.

Anderen worden misschien gedoopt in combinatie met een belangrijke gebeurtenissen in hun leven, zoals een huwelijk, om te symboliseren dat ze een nieuw hoofdstuk van hun leven beginnen. Wanneer gelovigen Israël bezoeken, kan men zich latendopen in de Jordaan, als een manier om de doop van Jesjoea en de geloofsverbintenis met Hem te gedenken.

Hoewel die initiële doop, als symbool van het geloof van de nieuwe gelovige in de Messias, erg belangrijk en speciaal is, staat er niets in de Schrift dat gelovigen ervan weerhoudt om meer dan eens, en om verschillende redenen, te worden gedoopt als men dat wil.

3) Is Dopen hetzelfde als een *Mikvah*?

We hebben dat al eerder besproken, maar om nog wat meer duidelijkheid te geven: een doop is een soort rituele wassing, die z'n oorsprong heeft in de rituele wassingen van de Torah. De lichamelijke handeling - dat wil zeggen het jezelf onderdompelen in water - is hetzelfde. Maar de Messiaanse doop heeft een andere betekenis.

Het woord *mikvah* betekent letterlijk 'het samenkomen van water', en het refereerde heel specifiek naar een rituele bad, zoals de rituele baden die nog te vinden zijn rondom de plek waar de Tweede Tempel heeft gestaan of die zijn gevonden in Qumran. Traditioneel en historisch gezien bestond de mikvah uit "levend water". D. Thomas Lancaster legt uit:

Onderdompeling voor zuivering is een volledige lichaamsdoop in "levend water", dat wil zeggen natuurlijk stromend water: regen-, bron- of rivierwater dat niet kunstmatig uit een put of een grot is gehaald [...] Het Hebreeuwse woord voor zo'n natuurlijke stroming van water is een *mikvah*.

- D. Thomas Lancaster, *'Zes fundamentele principes van het oude joodse christendom'*, blz. 62

Een doop kan plaatsvinden in een traditionele *mikvah* - dat wil zeggen, een ritueel bad - of in een natuurlijke bron van water, zoals de Jordaan. Beiden worden gebruikt in het Nieuwe Testament.

Met betrekking tot het laatste hebben we het duidelijke voorbeeld van Johannes de Doper en Jesjoea die de Jordaan gebruiken voor de doop.

Wat betreft het eerste, zullen veel mensen verbaasd zijn om te horen dat de 3.000 mensen die naar verluidt in Handelingen 2:41 werden gedoopt, waarschijnlijk in *mikvaot* werden gedoopt, die overal in Jeruzalem waren. De Tempelberg verwelkomde dagelijks duizenden aanbidders – en nog veel meer tijdens de Feestdagen - dus er moesten genoeg *mikvaot* beschikbaar zijn om iedereen te kunnen ontvangen.

4) Hoe wordt de Doop uitgevoerd?

De meesten die zijn opgegroeid in de traditionele christelijke kerken, bekijken de doop in het licht van wat ze hebben meegemaakt, in overeenstemming met de tradities van een denominatie. Voor de meesten van ons houdt dat in dat de voorganger naast of in een doop-bad staat terwijl er iemand in het water wordt ondergedompeld. (We zullen andere methoden iets later behandelen, zoals het besprenkelen met water en de kinderdoop.)

Hoewel hier niets mis mee is, werd deze methode, in de eerste eeuw, niet door de apostelen toegepast. Keener schrijft:

“De doop vond in deze periode voornamelijk onder plaats onder toezicht, terwijl de mensen die kwamen voor een reiniging zichzelf onderdempelden; de discipelen konden, net als bij Johannes, toezicht houden op dit massale dopen zonder verdere individuele aandacht (Lukas 3:3, 7, 12, 16, 21).”

-Craig Keener, *“Handelingen: An Exegetical Commentary, Vol. 1, ”* blz. 995

Een Messiaanse doop in de eerste eeuw bestond dus uit een zelfonderdempeling in water, maar wel onder toezicht. Sommigen vragen zich misschien af wie er in aanmerking komt om toezicht te houden op een doop. Moet het een voorganger zijn? Nou, niet persé, hoewel een voorganger of leider binnen de gemeenschap zeker aan de kwalificaties zou voldoen. In ieder geval zou het echter iemand moeten zijn die toegewijd is aan het geloof van de Messias.

Sommige mensen vragen zich ook af of een vrouw toezicht kan houden op een doop. Er staat niets in de Schrift dat erop wijst dat degene die toezicht houdt op een doop geen vrouw kan zijn. Keener vervolgt:

Wat bepaalt dat een doop in de naam van Jezus gebeurt, is dat de dopeling het geloof in Jezus belijdt. Dit wil niet zeggen dat het de eerste christenen niet kon schelen wie er toezicht hield op de doop (die waren waarschijnlijk zelf al gedoopt) [...] Er is geen enkele aanwijzing dat iemand "ingewijd" moest worden om toezicht te houden op de doop (Handelingen 8:38; 9:18), maar de vroege christenen verwachtten waarschijnlijk op zijn minst een christelijke toewijding van de persoon die christelijke handelingen verrichtte, inclusief het toezicht houden op de doop.

-Craig Keener, *“Handelingen: An Exegetical Commentary, Vol. 1, ”* blz. 984

5) Is besprenkelen voldoende of moeten we volledig worden ondergedompeld?

Elke aanwijzing in de Schrift toont aan dat de doop een volledige onderdempeling is in water. Het Griekse woord betekent letterlijk "onderdempeling" of "onder water gaan". De rituele wassingen waarop de doop is gebaseerd, zijn eveneens volledige onderdempelingen.

Als Romeinen 6:4 zegt: "Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood", dan heeft deze metafoer enkel zin als er een onderdempeling plaatsvindt. Net zoals mensen in de grond worden begraven, wordt de gedoopte persoon in het water "begraven".

Volgens buiten-Bijbelse historische gegevens lijkt het erop dat de methode van besprenkeling slechts in zeldzame gevallen en als uitzondering werd gebruikt, niet als de standaard. Zo spreekt de Didache, een christelijke verhandeling uit de eerste eeuw, over een soort van besprenkeling bij de instructies die worden aangehaald voor de doop:

Didache 7

En betreffende de doop, doop op deze wijze: Na al deze dingen eerst gezegd te hebben, doop in de naam van de Vader, en de Zoon en van de Heilige Geest, in stromend water. Maar als gij geen stromend water hebt, doop dan in ander water, en als ge niet dopen kunt in koud water, doe het dan in warm water. Maar als u geen van beiden hebt, **giet water drie keer op het hoofd** in de naam van Vader, Zoon en Heilige Geest.

Dus Bijbels en historisch gezien is de ideale methode van het dopen een volledige onderdompeling in water. Zelfs de eerste gemeenten, die de mogelijkheid openhielden voor een besprenkeling, geven toe dat een dergelijke methode niet de ideale methode was.

6) In welke naam moeten we worden gedoopt—Alleen in de Naam van Jesjoea of in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest? En wat houdt dat in?

In Mattheüs 28:19 droeg Jesjoea zijn discipelen op om discipelen te maken onder alle naties en hen te dopen "in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest." Maar in Handelingen 2:38, wanneer Petrus de mensen opdraagt om zich te laten dopen, zegt hij dat ze dat moeten doen in de naam van Jesjoea de Messias. Welke moeten we nu gebruiken?

In beide gevallen erkennen de geleerden, ondanks deze traditie, dat het dopen "in de naam van" geen rituele uitspraak is die door de toezichhouder van de doop werd uitgesproken. De christelijke geleerde, D.A. Carson, schrijft hierover:

Er is geen bewijs dat de *ipsissima verba* (uitspraken van) Jezus hier, en nog minder die van de kerk, deze opdracht van Jezus zag als een doopformule, een liturgische vorm waarvan het negeren een overtreding zou zijn van het canonieke recht. Het probleem wordt te vaak in anachronistische termen gegoten. E. Riggensbach wijst erop dat zelfs in de Didache, de doop in de naam van Jezus en de doop in de naam van de Drie-eenheid naast elkaar bestaan: de kerk was niet gebonden aan precieze 'formules' en voelde zich niet in verlegenheid gebracht door de veelvoud ervan, juist omdat de instructie van Jezus, die misschien niet in deze precieze bewoordingen stond, niet als een bindende formule werd beschouwd.

-D. A. Carson, "Mattheüs," blz. 598

Het punt is dat dopen "in de naam van" een uiterlijke belijdenis is van het geloof in die naam, en niets meer dan dat. Bijbels gesproken weerspiegelt de "naam" het karakter, de autoriteit en de reputatie, niet lettergrepen of liturgische uitspraken.

Dus gezegd hebbende, zijn beide passages correct. De doop "in de naam van Jesjoea" is een uiterlijke geloofsbelijdenis in Jesjoea, die logischerwijs de vermelding van de Vader en de Heilige Geest als onderdeel van dat geloof omvat. De messiaanse theoloog Tim Hegg zegt het zo:

Het ondergaan van een *mikvah* in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest betekent dat iemand door het geloof in Jesjoea tot de verbondsgemeenschap van de Messias is toegetreden en zich vrijwillig en in het openbaar heeft onderworpen aan Zijn heerschappij, met Hem is gestorven en opgewekt tot een nieuw leven (Rom 6: 3-4). Bovendien is deze verbondsgemeenschap, waartoe de discipel van Jesjoea is toegetreden, door de Vader, de God van Israël, opgericht en in die zin wordt de gelovige geënt op het gelovige overblijfsel van Israël, met wie God een altoosdurend verbond heeft gesloten (Rom 11:11 e.v.).

Deze overgebleven gemeenschap wordt gezegend door de voortdurende aanwezigheid van Jesjoea door middel van de Heilige Geest, die de discipel van Jesjoea overtuigt, aanmoedigt, in staat stelt en heiligt om in Zijn voetsporen te wandelen, om zo steeds meer gelijkvormig te worden aan Zijn beeld.

-Tim Hegg, "Commentary on The Gospel of Mattheüs: Chapters 24-28," blz. 1341

7) Hoe zit het met de Kinderdoop?

Nergens in de Bijbel wordt er vermeld dat er zuigelingen worden gedoopt in het geloof van de Messias. Het enige bewijs dat we in de Schrift kunnen vinden, wijst op het feit dat alleen gelovigen in Jesjoea werden gedoopt, als een openbare belijdenis van hun geloof. Zuigelingen kunnen zo'n openbare geloofsbelijdenis niet afleggen omdat zuigelingen natuurlijk geen bewuste keuze kunnen maken om te geloven in de Messias.

Sommigen beweren dat de kinderdoop de nieuwe verbondsversie is van de besnijdenis. God gebiedt Zijn volk om hun zonen te besnijden op de achtste dag na de geboorte, als teken van hun toetreding in de Abrahamitische verbondsgemeenschap. Zo wordt er gezegd dat de kinderdoop het teken is van de toetreding tot de Nieuwe Verbondsgemeenschap van de Messias. Maar er staat niets in de Schrift dat aangeeft dat de doop de besnijdenis verving.

Zelfs degenen die de kinderdoop ondersteunen, geven toe dat er helemaal geen expliciete Bijbelse basis voor is. Het wordt gewoon afgeleid van bepaalde theologische aannames. We zouden onze theologie en praktijk echter moeten baseren op wat we duidelijk kunnen lezen in de Schrift.

8) Wat betekent "Dopen met Vuur"?

Johannes de Doper zei dat de doop van Jesjoea op een duidelijke manier anders zou zijn dan zijn doop. Dit is wat hij zei:

Mattheüs 3:11

Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met **de heilige Geest en met vuur**.

Wat bedoelde Johannes toen hij zei dat Jesjoea zou dopen met de Heilige Geest en met vuur? Welnu, we hebben al besproken hoe de Messiaanse profetieën over de bekrachtiging van de Geest figuurlijk verbonden waren met water, zoals in Ezechiël 36: 25-27. We zouden daarom niet verbaasd zijn dat Johannes de Doper de doop in de Heilige Geest op figuurlijke wijze gebruikt om de doop van Jesjoea te beschrijven. Maar wat bedoelt hij als hij zegt dat Jesjoea met vuur zal dopen?

In de Tenach zijn water en vuur ook met oordeel verbonden. Daniël 7:10 spreekt bijvoorbeeld over een "rivier van vuur" die stroomt vanaf de troon van de Oude van dagen. Het boek Openbaring spreekt van een "poel van vuur". Jesaja combineert het beeld van wind - in het Hebreeuws *roeach*, dat "geest" betekent - met oordeel:

Jesaja 30:27-28 (NBG)

Zie, de Naam des HEREN (JHWH) komt van verre – Zijn toorn **brandt** en een **zware rook** stijgt op, Zijn lippen zijn vol gramschap, Zijn tong is als een **verterend vuur**. Zijn **adem** (ruach) is als een **overstromende beek**, die tot de hals reikt - om volken te schudden in de zeef van verderf, terwijl een bit dat doet dwalen, tussen de kaken van de natiën ligt.

In deze tekst zien we de combinatie van vuur, geest en water, als symbool van oordeel - vandaar dat Johannes de Doper deze symbolen gebruikte in zijn eigen onderwijs. De doop van Jesjoea wordt daarom gekenmerkt door het werk van de Geest in zowel zuivering als oordeel. Of we al dan niet ons vertrouwen stellen in de Messias en de gerechtigheid najagen, zal op de Dag des Oordeels bepalen of we gezuiverd of veroordeeld worden door Zijn doop.

9) Waarom werd Jesjoea gedoopt?

Toen Jesjoea naar Johannes kwam om Zich te laten dopen, voelde Johannes zich onwaardig om dat te doen. Maar Jesjoea antwoordde hem:

Mattheüs 3:15

Laat het nu gebeuren, want op deze wijze past het ons alle gerechtigheid te vervullen.

Wat bedoelde Jesjoea hiermee? Commentatoren hebben verschillende verklaringen gegeven, en misschien kan de betekenis van de doop van Jesjoea meerdere betekenissen hebben.

Eén manier om dit te bekijken is dat Jesjoea Zich identificeert met de zondaars. Jesjoea Zelf was zonder zonde, maar Zijn doop vertegenwoordigde Zijn bereidheid om Zich gelijk te stellen aan de zondige mensen die Hij kwam redden door Zijn dood en opstanding, wat wordt gesymboliseerd in de doop. Door de bekeringsdoop van Johannes te ondergaan, nam Jesjoea symbolisch Zijn plaats in onder de zondaars.

Jesaja 53:12

...omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, **onder de overtreders is geteld**, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.

We weten uit Romeinen 6:3-4 dat de doop eigenlijk symbool staat voor de dood en de opstanding van Jesjoea. Dus Jesjoea toont hier op symbolisch wijze Zijn eigen verzoenende dood en opstanding - Hij belichaamt of vervult de betekenis van de doop. Jesjoea, de zondeloze Redder, onderwerpt Zich aan de dood - de straf die wij verdienen voor onze zonde - om ons zo te rechtvaardigen. Dit wordt allemaal gesymboliseerd door Zijn doop.

Een andere benadering is om de woorden van Jesjoea te interpreteren in het licht van de Torah. Als we "gerechtigheid" simpelweg interpreteren als gehoorzaamheid aan de wil van God, dan lijkt het redelijk om de doop van Jesjoea te zien als een reactie op iets dat staat in de Torah. Daarnaast heeft het woord "vervullen" overal in het Mattheüs evangelie profetische toepassingen. Dus kan de doop van Jesjoea misschien worden gezien als een profetische vervulling van iets uit de Torah.

Waarvan zou de doop van Jesjoea een vervulling van kunnen zijn? Nou, een onderdeel van het proces van de priesterwijding omvatte het onderdompelen in een mikvah, onder toezicht van Mozes:

Exodus 29:4

Dan moet u Aäron en zijn zonen naar voren laten komen, naar de ingang van de tent van ontmoeting, en hen met het water wassen.

Op basis van dit vers was een mogelijke reden waarom Jesjoea werd gedoopt, om Zich voor te bereiden op Zijn rol als onze hemelse Hogepriester!

Door Zich te laten dopen, erkende Jesjoea Zijn priesterlijke rol, als degene die de zonden van Israël zou dragen en daar verzoening voor zou doen. Daarom was Johannes de Doper erbij betrokken. Zijn rol in de doop van Jesjoea vervulde de symbolisch de rol van Mozes bij de wijding van de priesters - dat is misschien de reden waarom Jesjoea zei dat het 'passend was voor ons om alle gerechtigheid te vervullen' (Mat 3:15). En als laatste symboliseert de Heilige Geest, die op Jesjoea neerdaalde in de vorm van een duif, de zalfolie die wordt gebruikt bij de inwijding van de priesters.

Nog een facet om deze gebeurtenis te begrijpen is om het te lezen als onderdeel van de gehele literaire structuur het Mattheüs evangelie. Volgens veel geleerden structureert Mattheüs zijn evangelie als het opnieuw vertellen van het verhaal van Israël, belichaamd in de persoon van Jesjoea. We kunnen de doop van Jesjoea dus ook zien als onderdeel van het verhaal van de Nieuwe Exodus, dat wordt belichaamd in de Messias.

Bijvoorbeeld, kort na de geboorte van Jesjoea, zegt Mattheüs dat Jesjoea naar Egypte werd gebracht om gespaard te blijven van het decreet van Herodes, de opdracht om alle jonge jongens in de streek te doden. Dit loopt parallel met het decreet van Farao (Exodus 1) om alle Hebreeuwse babyjongens te doden. Jesjoea en zijn familie keren later terug uit Egypte, wat parallel loopt met de uittocht uit Egypte door de Israëlieten. Jesjoea wordt vervolgens gedoopt, wat parallel loopt met de doortocht van Israël door de Rode Zee. Jesjoea gaat vervolgens 40 dagen naar de woestijn, wat parallel loopt met omzwervingen van Israël door de wildernis. Jesjoea houdt dan Zijn Bergrede, die parallel loopt met Mozes die de Torah doorgaf op de Berg Sinaï. Enzovoort.

Elk van deze verklaringen is een interessante manier om de doop van Jesjoea te begrijpen, en er is geen reden om aan te nemen dat er maar één geldige interpretatie is.

10) Is Dopen een opdracht?

Toen Jesjoea vlak voor Zijn hemelvaart tegen Zijn discipelen zei: "Gaat dan henen, maakt alle volken tot mijn discipelen, en doopt hen ..." (Mat 28:18-19 NBG). Grammaticaal lag zijn nadruk op het maken van discipelen. Wat heb je enkel aan een ritueel van onderdompeling in water? Het hele punt van de Messiaanse doop is om de innerlijke bekering te symboliseren die had plaatsgevonden in het hart van de gelovige - het is een uiterlijke belijdenis dat je een discipel van Jesjoea bent geworden. De lichamelijke doop kan worden samengevat als een zichtbare proclamatie van ons geloof in het Woord dat de Messias onderwees en voorleefde. Het is een beeld van het innerlijke proces van geestelijke reiniging en de belofte van eeuwig leven.

Jesjoea's opdracht was om discipelen te maken; de doop is het lichamelijke symbool van die bekering.

Symbolen op zich hebben geen betekenis. Daarom begrepen de apostelen dat het geestelijk wegwassen van de zonden en de lichamelijke doop aan elkaar verbonden waren. Zonder de betekenis ervan was de lichamelijke doop niet meer dan een gewoon bad. Als het geen beeld was van iemands oprechte geloof in de Messias en Zijn onderwijs, wat is dan het nut ervan? Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor de besnijdenis. Zonder de geestelijk betekenis, betekent besneden zijn helemaal niets. Lichamelijke besnijdenis is het teken van het geestelijke verbond met JHWH, dat de besnijdenis van het hart met zich meebrengt.

De waterdoop was een gebruikelijke handeling in de eerste eeuw, waar ook Jesjoea en zijn discipelen aan deelnamen. We komen dit tegen in zowel Johannes 3:22 als in Johannes 4:2. Dus is het gewoon logisch dat de nieuwe gelovigen zich lieten dopen in water, als uiterlijk teken van hun nieuwe toewijding. Dit bewijs valt moeilijk te ontkennen. Bedenk dat zelfs Jesjoea werd gedoopt, en Hij is ons voorbeeld.

Dus waarom staat de doop niet in de Torah? Nou, het staat er in zekere zin wel in. Voordat je de Tabernakel of de Tempel binnengaat, moet je nadenken of je jezelf moet onderdompelen in water, om zo weer ritueel rein te worden, wat staat voor geestelijke reinheid.

De hogepriester moest een bad nemen voordat hij de heilige kleding aantrok en de offers bracht, zoals het Jom Kipoer-offer voor verzoening. Wat we in het Nieuwe Testament zien is dezelfde rituele onderdompeling, die een diepere betekenis krijgt in het licht van de Messias en in overeenstemming was met de profetie. We krijgen de opdracht om ons te bekeren, en dat leidt tot vergeving; die vergeving is een geestelijk wegwassen van onze zonden.

Handelingen 22:16

En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere.

In Efeze geeft Paulus aan hoe onze bruid moet worden gewassen in het Woord.

Efeze 5:25-27

Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn.

Moet dat ook niet hetzelfde proces zijn voor ons, als "bruid van de Messias?"

Zoals u ons wellicht eerder hoorde zeggen, het lichamelijke onderwijst het geestelijke en het geestelijke onderwijst het lichamelijke; en dit geldt ook voor de doop. De doop heeft, net als de besnijdenis, twee componenten: een geestelijke waarheid gevolgd door een lichamelijke uiting van deze waarheid. In Romeinen 2 onderwees Paulus ons hetzelfde met betrekking tot de besnijdenis. Er moet eerst een geestelijke besnijdenis van het hart zijn voordat een lichamelijke besnijdenis ook maar enige betekenis heeft. Op dezelfde manier is de doop allereerst een innerlijk proces dat wordt gevolgd door een lichamelijke daad.

Wanneer iemand gaat geloven, reinigt het "water van het Woord", door Messias Jesjoea, hen in Zijn genade. Dit is het moment van bekering, het innerlijke proces. Het is het moment waarop die persoon een nieuwe discipel van Jesjoea wordt en wordt gereinigd en tot de Vader kan naderen. Daarna, zoals in eerdere dagen, toen je een bad moest nemen voordat je de Tabernakel of de Tempel binnenging, om je offers of offergaven voor JHWH te brengen, werd de nieuwe bekeerling lichamenlijk in water gedoopt.

Bekijk het op de volgende manier; Als we als gelovigen in Jesjoea het Pascha vieren, herdenken we niet alleen de uittocht uit Egypte, maar ook de dood, opstanding en hemelvaart van onze Messias. Het Pascha is doordrenkt met een diepere betekenis in het licht van de Messias, en daarom vieren we het volgens deze diepere betekenis.

Op dezelfde manier heeft het ritueel van de doop nu een diepere betekenis - dat wil zeggen, de geestelijke principes en beloften - door de dood en de opstanding van de Messias.

Het is niet alleen om rituele reinheid te bewerken - dat wil zeggen, dat je de echte Tempel mag binnengaan – maar het herinnert ons ook aan onze behoefte om vergeven en moreel gereinigd te worden, wat alleen mogelijk is door het werk van de Messias. En hoewel we de opdracht krijgen om geestelijk gereinigd te worden door ons geloof en bekering, 'gewassen in het Woord', kunnen we dit principe ook uiterlijk toepassen. De lichamelijke doop symboliseert dus de geestelijke doop - dat wil zeggen, de vergeving van zonden die voortkomt uit onze bekering - die al heeft plaatsgevonden. Dit alles in het licht van de diepere betekenis die in Jesjoea werd gerealiseerd.

Josephus, een Joodse historicus uit de eerste eeuw, begreep het proces van Johannes de Doper op dezelfde manier: Antiquities 18.5.2 116-119

Want onderdompeling in water, was hem duidelijk, kon niet worden gebruikt om vergeving van zonden te bewerken, maar als een heiliging van het lichaam, en alleen als de ziel al grondig was gezuiverd door juiste daden

Dus, nogmaals, in de eerste eeuw begreep men al dat de lichamelijke doop een symbool was van de geestelijke doop - nogmaals, de vergeving van zonden na de bekering - die al heeft plaatsgevonden.

Dus als je vraagt "is de doop een opdracht?" zouden we daarop nee zeggen, er is geen gebod om je te laten dopen of om gedoopt te worden. Er zijn wel geboden in de Torah dat je ondergedompeld moet worden voordat je de Tempel binnengaat. De redding van een persoon is niet afhankelijk van hun doop in water, en het is ook geen zonde om niet gedoopt te worden.

We zien echter grote waarde in de toepassing van de doop, vooral in het licht van de diepere betekenis die in Jesjoea werd gerealiseerd - dat we ons hebben bekeerd, vergeven zijn, gereinigd zijn en het eeuwige leven kunnen ontvangen. Dat we ons vereenzelvigd hebben in het leven met Messias, Zijn onderwijs en opdracht. Het is natuurlijk het vermelden waard dat ook Jesjoea Zelf en de apostelen de doop toepasten. In de geest van het wandelen zoals de Messias wandelde (1 Johannes 2: 6) en het navolgen van de apostelen (2 Thessalonicenzen 3: 7-9), is de doop een aan te bevelen handeling.

Conclusie

Samenvattend kan het onderwerp van de doop een nogal gecompliceerd onderwerp zijn, en in veel opzichten dient deze studie gewoon als inleiding.

Als we tot geloof komen en ons bekeren, zoals ons wordt opgedragen, worden we geestelijk gereinigd door de vergeving van onze zonden, als een inwendige doop. Als we ons bekeren, gaan we terug naar de Torah en volgen we Messias Jesjoea.

Daarom vind je de doop vaak in de context van het maken van discipelen. Bekering is een noodzakelijke eerste stap van een discipel. Hun daaropvolgende waterdoop is het bewijs van hun vergeving die het resultaat was van hun bekering - van hun reinheid. Alleen door geloof in het verlossende werk van de Messias kunnen we vergeving ontvangen en gereinigd worden. De doop is een symbool van dit proces, een inwendige metafoor, die we mogen toepassen en waar anderen getuige van kunnen zijn.

In de Torah wordt ons geleerd om ons onder te dompelen in water voordat we de Tabernakel binnengaan en voor onze Schepper verschijnen; die onderdompeling vertegenwoordigt de staat van een rein en zuiver hart. De lichamelijke onderdompeling draagt eigenlijk niet bij aan onze geestelijke reiniging, maar het toont ons de staat waarin we ons bevinden.

We kunnen deze geestelijke staat van zuiverheid bereiken als we ons eerst bekeren van onze zonden en de vergeving ontvangen die alleen door het werk van Messias wordt verkregen.

In de Brit Chadasja, ofwel het Nieuwe Testament, zien we dat de waterdoop nauw verbonden is met het maken van discipelen, of nieuwe bekeerlingen. Deze doop vond pas plaats nadat de persoon zich van zijn zonden had bekeerd en vergeving had ontvangen. Hun doop was een uiterlijke verkondiging van hun geloof in Jesjoea en toonde dat ze schoongewassen werden door het water van het Woord.

Bij onze bekering hebben we ons zondige vlees de rug toegekeerd, het dood en begraven achtergelaten, en zijn we opgewekt nadat we zijn schoongewassen door het wassen in het Woord, om de uitleg van Paulus maar te gebruiken. We zijn geestelijk gedoopt.

We kunnen ons ook lichamelijk laten dopen als symbool van onze geestelijke reiniging en vergeving dat ons leidt naar het eeuwige leven. De lichamelijke handeling van de waterdoop draagt niet bij aan onze daadwerkelijke reiniging - het leidt ons niet naar onze vergeving of onze redding, maar dat betekent niet dat het geen waarde heeft. Zoals de lichamelijke besnijdenis verkondigt dat we een verbondsrelatie hebben met JHWH, is de lichamelijke doop een uiterlijke verkondiging dat we ons hebben bekeerd en vergeving hebben ontvangen, geestelijk rein zijn worden voor onze Schepper door het werk van de Messias. Het is een herinnering voor onszelf, en een getuigenis voor anderen, van de verlossende kracht van onze Heer.

We hopen dat we hebben geholpen om enkele zaken met betrekking tot de doop te hebben verhelderd, en hopen dat je geïnspireerd bent om jezelf onder te dompelen in het Woord van God om zo, naast deze studie, nog meer te weten te komen over dit fascinerende onderwerp.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)